

Het spreekt vanzelf dat in dit korte verslag slechts de hoofdpunten der besproken en gedemonstreerde technieken en constructies konden worden aangegeven. Collega BERENDSEN is een motor, die in het zuiden van ons land de uitoefening der prothetodontie opdraait tot een steeds hoger niveau. Voor de ruim 80 collega's, die tijdens zijn cursus de bezielende invloed van zijn dynamisch enthousiasme hebben ondergaan, is dit alleszins begrijpelijk.

Echter mag de belangrijke rol, die de tandtechnicus in de prothetodontie speelt, niet onvermeld blijven, een feit waarop collega BERENDSEN bij herhaling met nadruk de aandacht vestigde. De gedemonstreerde kronen, bruggen en prothesen getuigden van een groot vakmanschap, reden waarom de chef-technicus, de Heer HEINZ VALKEN, mede namens de andere leden der laboratoriumstaf, in het applaus deelde.

J. G. DE BOER

BUITENLAND

EERSTE WATERFLUORIDERING IN ZWITSERLAND

Coll. O. BACKER DIRKS bericht ons:

Op 25 juni 1960 is de waterfluoridering te Aigle begonnen, welke „opening” op uitnodiging van de Zwitserse Fluorcommissie door een lid van de Cariës-werkgroep T.N.O. werd bijgewoond. Aigle is een stadje van $\pm$ 4500 inwoners en gelegen in het Rhônedal dicht bij het meer van Genève. De fluoridering is voorbereid door de cantonale fluorcommissie van Vaud onder leiding van Prof. Dr. V. DEMOLE, die tevens voorzitter is van de Zwitserse Fluorcommissie. Deze commissie heeft tot opdracht de toepassingen van fluoriden als cariës-profylacticum te bestuderen (water, tabletten, zout en melk).

De mogelijkheden van de waterfluoridering zijn in Zwitserland zeer beperkt, doordat de meeste steden naast een vier maal hoger waterverbruik dan in Nederland, bovendien veelal vanaf meerdere winplaatsen van water voorzien worden. Daar men voor elk van deze watervoorzieningen een fluorideringsinstallatie zou moeten bouwen, worden de kosten van een waterfluoridering dan vaak tien maal zo hoog als in Nederland.

In Aigle zijn de omstandigheden gunstiger, daar deze plaats slechts één watervoorziening heeft. Het betreft een gecapteerde bergstream. Voor het chloren van het water is halverwege de berg een kleine installatie gebouwd die volautomatisch werkt. Op deze zelfde plek vindt de fluoridering plaats met een 3% natriumfluoride oplossing die elke vier weken vers bereid wordt. De toevoeging wordt automatisch geregeld door een watermeter. Men gebruikt in dit geval het duurdere natriumfluoride inplaats van natriumsilicofluoride, omdat dit laatste veel slechter oplosbaar is. Hierdoor ware voor het silicofluoride een tien maal grotere oplostank nodig, die nu reeds 10 m³ bevat. Veelvuldiger een nieuwe oplossing maken zou te veel extra werkkraft vragen, hetgeen ook kostbaar is. Nu behoeft de gehele waterinstallatie slechts eens per veertien da-

gen een controle. De fluoridering kost $\pm$ 70 cent per inwoner per jaar, d.w.z. ongeveer dubbel zo veel als te Tiel. De oorzaak hiervan is het waterverbruik dat vijf maal zo hoog is als in Tiel.

In het begin van het volgende jaar zal met de waterfluoridering te Basel worden aangevangen. De installatie is reeds geheel gereed.

IN MEMORIAM PROFESSOR BALINT ORBAN

Twee dagen nadat wij bericht hadden ontvangen dat Prof. ORBAN in september a.s. in Amsterdam voordrachten zou komen houden, bereikte ons de droeve tijding van zijn plotseling overlijden, waarmede een van de beste vertegenwoordigers van de huidige tandheelkundige wetenschap ons op 62-jarige leeftijd is ontvallen.

ORBAN behaalde zijn artsdiploma in 1922 in Budapest; ging daarna naar Wenen, waar hij assistent werd van Prof. GOTTLIEB.

In 1927 ging hij op verzoek van Prof. LOGAN (Chicago) naar de Verenigde Staten en werd daar professor of dental pathology aan de Loyola School of Dentistry.

In 1929 kwam hij terug naar Wenen, waar hij wederom ging samenwerken met GOTTLIEB tot 1938. In dat jaar keerde hij terug naar Chicago als professor of oral pathology aan de North Western University; van 1940-'45 was hij professor of pathology aan de Loyola; van 1946-'49 tevens research assistant aan de University of Illinois College Dentistry.

In 1946 werd hij benoemd tot professor of periodontology aan de Loyola en was hij voorzitter van de Vereniging van Specialisten.

In 1950 vestigde hij zich om gezondheidsredenen in Colorado Springs, terwijl hij zijn professoraat in Chicago aanhield.

Zeer bekend is zijn werk: „Oral Histology and Embryology”, waarvan dezer dagen de vijfde editie zal verschijnen. Voorts de „Atlas of Clinical Pathology of the Oral Mucous Membrane”; de „Dental Histology” en „Periodontics: Concept, Theory and Practice.”

ORBAN ontving tijdens het Congres te Londen in 1952 de „Miller Prize” van de Fédération Dentaire Internationale en in de loop der jaren vele eerbewijzen, zowel in als buiten Amerika, waar hij overal voordrachten heeft gehouden en cursussen gegeven.

Hij was niet alleen een zeer bekwaam, maar ook een zeer humaan man en zijn vele vrienden in vrijwel alle beschaafde landen zullen hem in ere en vriendschap gedenken.

NORD

PROF. DR. A. KANTOROWICZ 80 JAAR

Op 17 juni j.l. vierde Prof. Dr. ALFRED KANTOROWICZ, die zich op verschillende gebieden van de tandheelkunde bijzondere verdiensten heeft verworven en die ook in Nederland grote bekendheid geniet, o.a. als pionier van de schooltandheelkunde, zijn tachtigste verjaardag.

EUROPEAN ORTHODONTIC SOCIETY

Op de van 30 juni tot 5 juli j.l. gehouden jaarvergadering van de European Orthodontic Society te Belfast, werden tot ereleden benoemd Dr. L. DE COSTER, te Brussel en Dr. CH. F. L. NORD, te Amsterdam.

Tot „President-Elect” werd verkozen Prof. K. G. BULSTRA, te Groningen. Deze onderscheiding houdt tevens in dat de vergadering in 1962 in Nederland zal worden gehouden.